

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Cdo/127/2017
Identifikačné číslo spisu: 1116221513
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1116221513.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci navrhovateľa U. A. T., bývajúceho v I., zastúpeného JUDr. Petrom Dráčom, advokátom so sídlom v Bratislave, Račianska 96, proti odporkyni Československej obchodnej banke, a.s., so sídlom v Bratislave, Michalská 18, IČO: 36 854 140, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 10Csp/46/2016, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. mája 2017 sp.zn. 7Co/120/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.
Odporkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 19. decembra 2016 č.k. 10Csp/46/2016-239 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal odporkyni nakladať s jej právom na výkon záložného práva a domáhať sa uspokojenia predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX., k.ú. X. do skončenia exekúcie vedenej súdnym exekútorom A., sp.zn. 37Er/2629/2011, EX/753/2011, na základe návrhu podaného dňa 20. decembra 2011 a do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť v lehote 30 dní od nariadenia neodkladného opatrenia podať na súd žalobu, ktorou sa bude domáhať určenia premlčania pohľadávky zo zmluvy o úvere II vo výške 323 051,21 €. Navrhovateľovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Rozhodol tak s odôvodnením, že navrhovateľ osvedčil základné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 324 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 325 ods.1 CSP, § 325 ods. 2 písm. d/ CSP. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Na odvolanie odporkyne Krajský súd v Bratislave uznesením z 10. mája 2017 sp.zn. 7Co/120/2017 rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (§ 388 CSP). Odporkyni priznal nárok na plnú náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP. V odôvodnení uviedol, že na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil skutočnosti odôvodňujúce potrebu navrhovanej neodkladnej úpravy pomerov

alebo ohrozenia exekúcie a ani nepreukázal, že uložením požadovanej povinnosti môže dosiahnuť ochranu, ktorej sa domáha. Zdôraznil, že rozsah navrhovateľom uplatňovaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia by neprímeraným spôsobom zasiahlo do práv odporkyne.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP. Nesúhlasil so záverom odvolacieho súdu, že rozsah ním navrhovaného neodkladného opatrenia by neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah zasiahlo do práv odporkyne, pretože podľa jeho názoru tento záver odporuje judikátu R 41/1995. Pre aplikáciu tohto judikátu v prejednávanej veci zdôraznil skutočnosť, že ako navrhovateľ nemá svoj prípadný nárok zabezpečený záložným právom a naopak odporkyňa ako veriteľ má svoj nárok voči nemu ako dlžníkovi zabezpečený záložným právom v dôsledku čoho odporkyňa reálne a bezprostredne nehrozí nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia. Poukázal tiež na rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 3 Cdo 340/2012 a 5 Cdo 36/2012. Následne v dovolaní podrobne rozobral skutkové a právne aspekty prejednávanej veci odôvodňujúc nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia. Navrhol, aby dovolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu tak, že uznesenie súdu prvej inštancie potvrdí a prizná mu nárok na plnú náhradu trov konania.

4. Odporkyňa sa k dovolaniu navrhovateľa vyjadrila s tým, že v zmysle § 421 ods. 2 CSP nie je procesne prípustné a navrhla, aby ho dovolací súd odmietol, prípadne ako nedôvodné zamietol. Vyjadrila sa aj k jednotlivým tvrdeniam dovolateľa, pričom jeho návrhy považovala za účelovo podané v snahe mariť priebeh exekučného konania. Rozhodnutie odvolacieho súdu považovala za vecne správne a súladné s ustálenou rozhodovacou praxou najvyššieho súdu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 CSP.

7. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

9. Podľa § 357 písm. d/ CSP dovolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

10. Podľa § 432 ods. 1, 2 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

11. V prejednávanej veci dovolateľ napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd rozhodol o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 421 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP. V zmysle § 421 ods. 2 CSP ale dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP, vrátane uznesenia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia (§ 357 písm. d/ CSP). Z uvedeného vyplýva, že dovolanie navrhovateľa proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o neodkladnom opatrení nie je prípustné.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie navrhovateľa ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c/ CSP).

13. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3

veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.